

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Constantin Gurschi,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Andrei Harghel,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Nicolae Bulgac și de avocatul Ion Țurcanu în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 august 2013 în cauza penală în privința lui

Bulgac Nicolae Ion, născut la 16 mai 1973, originar din s. Cușmirca, r-nul Șoldănești, domiciliat în s. Cuhureștii de Jos, r-nul Florești;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 23.06.2005 - 05.06.2019 (prima instanță)***
- 2. 02.07.2010 – 07.08.2013 (instanța de apel)***
- 3. 23.10.2013 – 22.01.2014 (instanța de recurs)***

Asupra admisibilității recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 05 iunie 2009, Bulgac Nicolae a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b) și art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui Bulgac Nicolae pentru faptul că el, în a doua decadă a lunii mai 2004, aflîndu-se în s. Văscăuți, r-nul Florești, avînd scop de profit, cu scopul recrutării și exploatării ulterioare prin muncă, le-a promis minorilor Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana deplasarea și angajarea legală la serviciu în Federația Rusă pentru un salariu de circa 100 dolari SUA lunar.

Astfel în realizarea scopului său, prin înșelăciune i-a transportat pe minorii Fornea Anatol, Fornea Cristina și Fornea Ana în Federația Rusă, s. Juravlea, regiunea Kursk, unde i-a adăpostit, sechestrîndu-le actele de identitate și profitînd de dependența fizică a acestora, aplicînd o violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, i-a angajat la prășitul sfeclei de zahăr, obligîndu-i de a presta și alte servicii, contrar voinței lor, iar pe Fornea Cristina și Fornea Ana le-a mai exploatat sexual în calitate de prostituate, pînă la sfîrșitul lunii februarie 2005, cînd le-a permis de a pleca acasă.

Tot el, în a doua decadă a lunii mai 2004, aflîndu-se în s. Văscăuți, r-nul Florești, avînd scop de profit, cu scopul recrutării și exploatării ulterioare prin muncă, le-a promis lui Putiac Alexandru, Sorocean Veaceslav, Sorocean Svetlana, Nacu Elena, Racu Vasile, Volcova Ludmila, Cojocar Igor deplasarea și angajarea legală la serviciu în Federația Rusă pentru un salariu circa 100 dolari SUA lunar.

Astfel, în realizarea scopului său, la 22 mai 2004 pînă la 26 decembrie 2004, prin înșelăciune, i-a transportat pe Putiac Alexandru, Sorocean Veaceslav, Sorocean Svetlana, Nacu Elena, Racu Vasile, Volcova Ludmila, Cojocarui Igor în Federația Rusă, s. Juravlea, regiunea Kursk, unde i-a adăpostit, sechestrîndu-le actele de identitate și profitînd de dependența fizică a acestora, aplicînd o violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, i-a angajat la prășitul sfeclei de zahăr, obligîndu-i de a presta și alte servicii, contrar voinței lor, pînă la 22 februarie 2005, cînd le-a permis de a pleca acasă.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 206 alin. (3) lit. b), 82 Cod penal, la 14 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 165 alin.(2) lit. b), cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a fost menționat faptul că atît în cadrul urmării penale, cît și în prima instanță, vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunilor incriminate, a fost dovedită prin plîngerea lui Fornea Cristina din 24 februarie 2005, în baza căreia a fost pornită cauza penală pe indicii infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal, prin faptul că instanța, fără o motivare bazată pe prevederile legislației procesual-penale și fără a se retrage în camera de deliberare, a respins demersul acuzatorului de stat, lipsindu-l de dreptul de a prezenta probe și a infirma declarațiile tendențioase ale părților vătămate, cărora le-au fost aduse la cunoștință și explicate drepturile și obligațiile, precum și a martorilor, la fel, a fost menționat că declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției, nu pot sta la baza unei sentințe de achitare, și urmau a fi apreciate ca un mijloc de a se apăra.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2009, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că prima instanță, în cadrul cercetării judecătorești, minuțios și sub toate aspectele, examinînd probele administrate în cauză, în baza unei analize și aprecieri ample a acestora, justificat a ajuns la concluzia, că în cauză nu s-a constatat existența faptelor infracționale puse în seama inculpatului, acesta fiind corect achitat, deoarece toate părțile vătămate audiate în cadrul cercetărilor judecătorești nu și-au susținut depozițiile expuse în procesele verbale de audiere a lor în cadrul urmării penale, ci au declarat, că aceste depoziții au fost scrise de ofițerul de urmărire penală, fiindu-le prezentate pentru semnare, fără a li se aduce la cunoștință conținutul înscrisurilor, și acestea nu corespund celor relatate de ei, că la lucru au plecat din propria voință împreună cu inculpatul, iar părțile vătămate minore aveau și acordul mamei lor, că la locul de lucru, în s. Juravlea, ei au fost luați oficial la evidență și permanent se aflau sub controlul autorităților locale, inclusiv și a miliției, au fost cazați în condiții normale de trai, asigurați cu hrană, fiind respectate și zilele de odihnă, nu erau limitați în deplasare, iar în cazul unei atitudini nedemne sau ilegale față de ei, chiar și din partea inculpatului, aceștia aveau posibilitatea de a declara despre aceasta autorităților locale, actele se păstrau la inculpat pentru a nu le pierde, acesta nu a avut un careva venit de la ei pentru angajarea lor la serviciu, iar reținerea achitării pentru lucrările efectuate de ei a avut loc din motivul că președintele colhozului unde lucrau nu dispunea de surse financiare, acesta, pînă la urmă, s-a achitat cu ei, declarații care au fost confirmate și în ședință instanței de apel de către părțile vătămate Sorocean Svetlana, Sorocean Veaceslav și Putiac Alexandru.

La fel, instanța a mai concluzionat că părțile vătămate au fost antrenate în lucru în componența brigăzii nu de către inculpat, dar de către Putiac Alexandru, ca „brigadir”, care din numele brigăzii și a încheiat contractul de muncă cu președintele „SPC Bolșevic”, iar inculpatul a fost și el membru al acestei brigăzi. Totodată, instanța a mai concluzionat că nu poate servi ca temei de anulare faptul că, procurorul ar fi pornit urmărirea penală în privința părților vătămate pentru prezența în acțiunile lor a denunțului calomnios și darea de declarații mincinoase, precum și

respingerea demersului de a fi audiați în calitate de martori ofițerul de urmărire penală, pedagogul care a participat la audierea părților vătămate minore și avocatul M. Caraiman, deoarece aceste persoane sînt cointeresate în defavoarea inculpatului și declarațiile lor nu pot avea putere probantă, și, argumentul că la revenirea în țară, părțile vătămate minore, în urma acțiunilor inculpatului, au avut nevoie de asistență de reabilitarea socială, care le-a fost acordată în baza cererii mamei lor, Fornea Parascovia, deoarece aceste persoane au declarat că nu au solicitat astfel de asistență, aceasta fiind începută la inițiativa organului de urmărire penală, fără consimțămîntul lor, la care ele au renunțat ulterior.

5. În recursul declarat de procuror, invocîndu-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, s-a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, din motiv că instanța de apel, respingînd demersul privind audierea părților vătămate Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana, Putiac Alexandru, Nacu Elena, Volcova Ludmila, Cojocar Igor, Racu Vasile, a încălcat prevederile art. 53 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, analizînd în hotărîre doar unele declarații ale părților vătămate Putiac Alexandru, Sorocean Veaceslav și Sorocean Svetlana, ignorîndu-le pe celelalte, precum și demersul privind prezentarea probelor suplimentare și anume a sentințelor de condamnare a lui Sorocean Svetlana și Sorocean Veaceslav, iar ulterior, și a celorlalte sentințe, care nu erau intrate în vigoare, a invocat că instanța nu a examinat toate probele cauzei și nu a rezolvat fondul acesteia, încălcînd prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, astfel, instanța nu a verificat care este rezultatul stabilit de către organele de drept a faptului schimbării declarațiilor de către părțile vătămate implicate în procesul penal, deoarece pe de o parte aceste declarații ale părților vătămate au denaturat adevărul, nu au confirmat învinuirea adusă inculpatului, iar pe de altă parte în privința tuturor părților vătămate existau sentințe de condamnare în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, prin urmare instanța de apel, a încălcat dreptul părții acuzării de a prezenta probe în confirmarea acuzării inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1 În motivarea soluției sale, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel, respingînd apelul acuzatorului de stat și menținînd sentința, nu a acordat procurorului posibilitatea de a prezenta probe suplimentare în sprijinul învinuirii înaintate lui Bulgac Nicolae, încălcîndu-se principiul contradictorialității în procesul penal stipulat de prevederile art. 24 Cod de procedură penală, făcîndu-se o evaluare și apreciere vădit neconcordantă a probelor prezentate în spriginul învinuirii, ce s-a reflectat în soluția pronunțată, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 august 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Bulgac Nicolae a fost condamnat:

- în baza art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal – la 16 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a desfășura anumită activitate;

- în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal – la 14 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a desfășura anumită activitate;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare în penitenciar de tip închis, fără privarea de dreptul de a desfășura anumită activitate.

Acțiunile civile au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

7.1. În fapt, instanța de apel, în baza probelor administrate a constatat că, Bulgac Nicolae, în a doua decadă a lunii mai 2004, aflîndu-se în s. Văscăuți, r-nul Florești, avînd scop de profit, cu scopul recrutării și exploatării ulterioare prin muncă, le-a promis minorilor Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana deplasarea și angajarea legală la serviciu în Federația Rusă pentru un salariu de circa 100 dolari SUA lunar.

Astfel, la 22 mai 2004, în realizarea scopului său, prin înșelăciune, i-a transportat pe minorii Fornea Anatol, Fornea Cristina și Fornea Ana în Federația Rusă, s. Juravlea, regiunea Kursk, unde i-a adăpostit, sechestrându-le actele de identitate și profitând de dependența fizică a acestora, aplicând o violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, i-a angajat la prășitul sfeclei de zahăr, obligându-i de a presta și alte servicii, contrar voinței lor, iar pe Fornea Cristina și Fornea Ana le-a mai exploatat sexual în calitate de prostituate, pînă la sfîrșitul lunii februarie 2005, cînd le-a permis de a pleca acasă.

Tot el, în a doua decadă a lunii mai 2004, aflîndu-se în s. Văscăuți, r-nul Florești, avînd scop de profit, cu scopul recrutării și exploatării ulterioare prin muncă, le-a promis lui Putiac Alexandru, Sorocean Veaceslav, Sorocean Svetlana, Nacu Elena, Racu Vasile, Volcova Ludmila, Cojocarul Igor deplasarea și angajarea legală la serviciu în Federația Rusă pentru un salariu circa 100 dolari SUA lunar.

Astfel în realizarea scopului său, la 22 mai 2004 pînă la 26 decembrie 2004, prin înșelăciune, i-a transportat pe Putiac Alexandru, Sorocean Veaceslav, Sorocean Svetlana, Nacu Elena, Racu Vasile, Volcova Ludmila, Cojocarul Igor în Federația Rusă, s. Juravlea, regiunea Kursk, unde i-a adăpostit, sechestrându-le actele de identitate și profitînd de dependența fizică a acestora, aplicînd o violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, i-a angajat la prășitul sfeclei de zahăr, obligându-i de a presta și alte servicii, contrar voinței lor, pînă la 22 februarie 2005, cînd le-a permis de a pleca acasă.

7.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, prima instanță a apreciat unilateral probele, care au dus la concluzii pripite privind achitarea inculpatului.

Astfel, vinovăția inculpatului a fost confirmată integral prin materialele și probele scrise, cum ar fi: declarațiile părților vătămate Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana, Putiac Alexandru, Sorocean Veaceslav, Sorocean Svetlana, Nacu Elena, Racu Vasile, Volcova Ludmila, Cojocarul Igor, al martorului Fornea Parascovia; rezoluția de începere a urmăririi penale din 01 martie 2005; procesul-verbal de pornire a urmăririi penale; plîngerea lui Fornea Cristina.

8. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- *inculpatul*, care invocînd ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin. (1) pct. 1), 2), 3), 4), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, prin care el a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Menționează că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că fiind persoană cu dizabilitate accentuată și avînd nevoie de spitalizare, i-a fost aplicată măsura preventivă – arestul, iar, în ședințele de judecată, nu a participat un interpret, fiindu-i încălcat dreptul său la interpret.

Mai mult ca atît, avocatul care l-a apărat pe tot parcursul desfășurării cercetării judecătorești, intenționat i-a încălcat dreptul la apărare. La fel, consideră că procurorul a convins martorii să dea mărturii false. Este unicul întreținător al familiei, avînd la întreținere pe mama sa, soția și doi copii;

- *avocatul Țurcanu Ion* în numele inculpatului, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, prin care Bulgac Nicolae a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și ilegală din motiv că este bazată pe declarațiile suplimentare ale părților vătămate Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana, Nacu Elena și ale martorului Fornea Parascovia, care vin în contradicție cu declarațiile lor anterioare și ale celorlalte părți vătămate.

Mai mult, indică că nu pot servi ca probe sentințele de condamnare ale părților vătămate pentru darea de depoziții false deoarece din dispozitivul sentințelor nominalizate nu se vede pentru care depoziții false au fost condamnați, dosarele penale fiind intentate pînă la pronunțarea unei sentințe definitive pe cauza penală în privința lui Bulgac Nicolae, ele fiind folosite ca o metodă de influențare și intimidare a părților vătămate cu scop de a da depoziții favorabile învinuirii.

9. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de inculpat sunt invocate ca temeiuri pentru recurs- prevederile art. 427 alin. (1) pct. pct. 1), 2), 3), 4), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, însă recurentul, cu toate că a specificat, în opinia sa, care sunt erorile de drept comise de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărârii contestate, aceste temeiuri nu sunt aplicabile în cauza dată.

În recursul avocatului Țurcanu Ion, declarat în numele inculpatului, în general nu este invocat nici un temei de declarare a recursului, fiind doar solicitată achitarea inculpatului din motiv că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor existente la materialele cauzei.

Colegiul penal menționează că critica privind aprecierea incorectă a probelor administrate pe cauza dată, nu poate fi reținută de instanța de recurs din motiv că un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, este întemeiată concluzia instanței de apel privind faptul că prima instanță, examinând cauza și achitându-l pe inculpat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.206 alin. (3) lit. b) și art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor, nu a verificat și nu a apreciat la justa valoare probele existente la materialele cauzei.

Astfel, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea celor incriminate, aceasta fost dovedită prin declarațiile părților vătămate Nacu Elena, Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana, ale martorului Fornea Parascovia, date în ședința instanței de apel, conform cărora, ei au confirmat faptul că anterior au dat declarații false pe cauză, inculpatul achitându-le bani pentru aceasta; declarațiile părților vătămate Puteac A. (vol.I, f.d.96), Sorocean V. (vol.I, f.d.100), Racu V. (vol.I, f.d.108), Volcova L. (vol.I, f.d.112), Cojocar I. (vol.I, f.d. 130), Sorocean S.(vol.I, f.d. 133) date la urmărirea penală, acestea fiind analogice atât celor date de părțile vătămate menționate mai sus cât și de martorul Fornea Parascovia în ședința instanței de apel; cât și prin celelalte materiale ale cauzei ca: plîngerea lui Fornea Cristina (vol.I, f.d.2), certificatele de la SA „Moldincombank” privind cursul oficial al dolarului în perioada 30 iunie 2004- 22 februarie 2005 (vol.I, f.d. 14-15); sentințele de condamnare a lui Volcova L. din 10 decembrie 2009 (vol.II, f.d. 37-39), a lui Fornea A. din 09 decembrie 2009 (vol.II, f.d. 40-42), a lui Sorocean V. din 05 noiembrie 2009 (vol.II, f.d. 46-47), a lui Sorocean S. din 12 noiembrie 2009 (vol.II, f.d. 48-49), a lui Fornea C. din 02 februarie 2010 (vol.II, f.d. 50-51), a lui Fornea P. din 29 decembrie 2009 (vol.II, f.d. 87-90), a lui Nacu E. din 24 noiembrie 2009 (vol.II, f.d. 247-248), a lui Cojocari I. din 12 noiembrie 2009(vol.II, f.d. 249-250) pentru darea declarațiilor mincinoase; profilul de caz a asistentului social a Centrului de Prevenire a Traficului de Femei –filiala Bălți pe numele lui Fornea Anatol, Fornea Cristina, Fornea Ana (f.d.84-86), prin care, a fost concluzionat faptul că *aceștia sunt victime ale traficului de ființe umane și pentru restabilirea lor este nevoie de o serie de intervenții medicale și psihologice.*

În consecință, probele menționate mai sus, au dovedit cu certitudine comiterea de către inculpat a *recrutării, transportării și adăpostirii unui copil în scopul exploatării sexuale, prin muncă, însoțite de aplicarea violenței fizice asupra copilului, de exploatare comercială a acestuia, de profitare de dependență fizică a copilului, săvârșite asupra mai multor copii*, infracțiune prevăzută de art. 206 alin.(3) lit.b) Cod penal cât și a *recrutării, transportării și adăpostirii unei persoane în scopul exploatării prin muncă, săvârșită prin aplicarea violenței fizice, nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscarea documentelor, înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra mai multor persoane*, infracțiune prevăzută de art.165 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Din aceste considerente, nu pot fi reținute ca fiind întemeiate afirmațiile recurenților precum că decizia de condamnare în privința inculpatului este ilegală și el urmează a fi achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate, mai mult ca atât, argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Argumentul inculpatului, precum că în ședințele de judecată ale instanței de apel, i-a fost încălcat dreptul său la apărare prin neparticiparea unui interpret, este declarativ din motiv că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și la rejudecarea cauzei, în instanța de apel, inculpatul a dat declarații în limba pe care o posedă, limba română, iar ședințele de judecată la fel, au avut loc în această limbă, la materialele cauzei existând un șir de cereri scrise în limba de stat de către el, inclusiv și prezenta cerere de recurs, fapt ce duce la respingerea argumentului invocat.

Cât privește argumentul recurentului precum că pe parcursul examinării cauzei, avocatul ce-i apăra drepturile intenționat îl înșela și astfel, i-a încălcat dreptul la apărare, acesta la fel, este fără suport legal, el nefiind invocat anterior în instanța de apel, fapt ce, potrivit art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, face imposibilă invocarea în instanța de recurs.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal constată, că recursurile inculpatului Bulgac Nicolae și al avocatului Țurcanu Ion urmează a fi declarate inadmisibile, fiindcă argumentele invocate sunt vădit neîntemeiate.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul Penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Nicolae Bulgac și avocatul Ion Țurcanu în numele acestuia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 august 2013 în cauza penală în privința lui **Bulgac Nicolae Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 05 martie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Constantin Gurschi

Ghenadie Nicolaev

Andrei Harghel